

STAY
Still Tourism Around Yard

NÁRODNÍ ZPRÁVA O AGROTURISTICE V ČESKÉ REPUBLICE

Zpracovala
Asociace soukromého zemědělství ČR

Asociace
soukromého
zemědělství ČR

OBSAH

1. Přehled agroturistiky v České republice	
1.1 Vývoj	3
1.2 Statistiky	4
1.3 Regiony	4
2. Regulace a legislativa v České republice	
2.1 Definice venkovské turistiky a agroturistiky	6
2.2 Byrokracie	6
2.3 Požadavky	8
2.4 Hlavní překážky	9
2.5 Příležitosti	9
3. Relevantní údaje o agroturistice v České republice	
3.1 Hlavní údaje	10
3.2 SWOT analýza	12
3.3 Vzdělávání	13
3.4 Shrnutí	14
4. Zdroje	15

1. Přehled agroturistiky v České republice

1.1 Vývoj

O rozvoji agroturistiky v České republice lze hovořit až od 90. let 20. století. Vzhledem k charakteru krajiny a historickým událostem (znárodnění, způsob hospodaření, zákaz podnikání apod.) neměla agroturistika v České republice takové příhodné podmínky jako v zemích, kde hospodaření na rodinných farmách nebylo násilně omezováno. Po roce 1989 nebylo možné jednoduše přenést zahraniční zkušenosti do místních podmínek a volně navázat na násilně přerušenu tradici. Chyběly selské rodiny se zázemím rodinného hospodářství, které by mohly podobné služby začít nabízet.

V současné době má agroturistika v České republice velký smysl a potenciál. Odhaduje se, že je využíván jen asi ze 60 %, a agroturistika se těší zvýšené pozornosti jak ze strany veřejnosti, tak ze strany farmářů, nicméně zdaleka nedosáhla využití svého potenciálu. Ve kvalitě a rozsahu služeb poskytovaných agroturistickými zařízeními existují velké rozdíly. Široká veřejnost má často zkreslenou představu o tom, co agroturistika nabízí a jaká je kvalita jejích služeb. Pokud se bude pracovat na zlepšení kvality služeb, zlepšení marketingu konkrétních zařízení (zejména internetových stránek jednotlivých farem) a prezentovat se veřejnosti pod společnou značkou kvality (např. Prázdniny na venkově), má velmi slibnou budoucnost. Společná značka a její komunikace pomáhá přilákat hosty nejen z České republiky, ale i ze zahraničí.

Neexistuje žádný zvláštní vládou vedený program, který by byl zaměřený na podporu agroturistiky. Agroturistika je zahrnuta do venkovské turistiky, které se v posledních třech letech věnuje zvýšená pozornost, ale jedná se spíše o menší marketingovou podporu na národní a mezinárodní úrovni. Agroturistika hraje důležitou roli ve vnímání problematiky zemědělství a farmářů širokou veřejností - zlepšení vztahů, pochopení fungování rodinných farem, péče o životní prostředí atd. Agroturistika může rovněž hrát významnou roli ve venkovském sektoru a v hospodářství jako celku. Lze ji považovat za alternativní zdroj příjmů pro zemědělce, zejména ve venkovských oblastech, kde jsou možnosti diverzifikace omezené. Kromě toho může přispět k zachování kulturního a přírodního dědictví, které je klíčovým faktorem rozvoje venkovského cestovního ruchu.

Při oslovování zúčastněných stran se navrhuje zdůraznit potenciální úlohu agroturistiky v rozvoji venkovských oblastí. Agroturistika může vytvářet sítě mezi zemědělskými podniky a poskytovat služby, jako je péče o farmy. Kromě toho může přispět ke zhodnocení kulturního a přírodního dědictví ve venkovských oblastech. Proto je důležité, aby se do rozvoje agroturistiky zapojily univerzity zabývající se analýzou rozvoje venkova nebo jiné výzkumné ústavy, regionální a místní orgány, orgány pro rozvoj venkova, obce a sdružení.

© Svaz venkovské turistiky a agroturistiky, z. s.

1.2 Statistiky

Dle šetření Českého statistického úřadu nabízelo v roce 2013 služby cestovního ruchu, ubytování a ostatní rekreační činnosti v České republice 645 zemědělských podnikatelů, zatímco v roce 2016 jich bylo pouze 351. Jiná data o počtu zemědělských podnikatelů nabízejících služby cestovního ruchu, ubytování a ostatní rekreační činnosti nejsou v současné době dostupná. Rovněž nejsou sledována data o zařízeních, která nabízejí služby zážitkového statku neboli rekreační farmy. Důvodem „propadu“ v datech Českého statistického úřadu může být i neexistující metodologie pro sledování agroturistických zařízení.

Oficiální informace a statistiky o agroturistice v ČR nelze nalézt také z důvodu neochoty současných institucí na národní úrovni sledovat toto odvětví a neochoty poskytovatelů agroturistických služeb sdělovat o sobě informace. Vhodným řešením by bylo nalezení shody v tom, co v rámci agroturistiky sledovat, aby poskytovatelé nebyli zatěžováni dalšími výkazy a dotazníky. Případně sledovat pouze údaje, které budou sloužit konkrétnímu účelu, jako je marketing, sledování počtu návštěvníků pro sledování účinnosti konkrétních aktivit a kampaní apod.

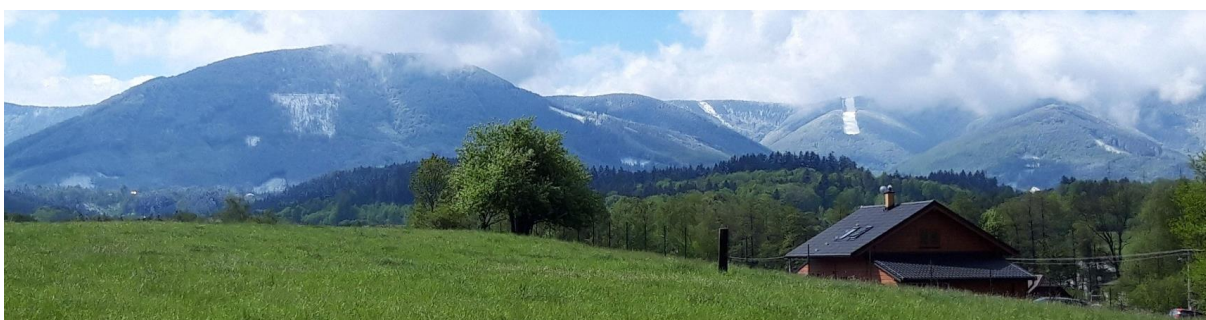
1.3 Regiony

Většina regionů České republiky má pro rozvoj agroturistiky příznivé podmínky. Přestože některé kraje mají oblasti s úrodnější zemědělskou půdou než jiné, nejedná se o kraje, kde by nebyly vhodné podmínky pro rozvoj agroturistiky. Obecně lze říci, že v regionech s nejúrodnější zemědělskou půdou se více provozuje zemědělská výroba a méně agroturistika, i když mohou existovat výjimky.

Celkově je agroturistika více žádaná ve velkých městech, protože je zde více rodin s dětmi, které chtějí jezdit na dovolenou na venkov. Také firmy poptávají teambuildingové akce apod. Svou roli hrají i finanční možnosti cílových skupin, potřeba relaxace v přírodě apod. Jedná se však pouze o odhady, jelikož nejsou tyto údaje v ČR nijak statisticky sledovány.

Mezi kraje s nejvyšším počtem agroturistických zařízení na km² patří Vysočina, Jihočeský a Liberecký kraj. Pokud započítáme i vinařství nabízející ubytování a ochutnávky svých produktů, patří mezi tato agroturistická zařízení také Jihomoravský kraj. Přibližně jen polovina krajů ČR má zpracovanou podrobnou analýzu nabídky venkovské turistiky a agroturistiky na svém území.

Za ukázkové destinace na národní i mezinárodní úrovni lze z hlediska agroturistiky považovat Kraj Vysočina a Královéhradecký kraj, které začaly aktivně spolupracovat na komplexní marketingové podpoře venkovské turistiky a agroturistických zařízení na národní úrovni. Na mezinárodní úrovni jsou to Norsko, Rakousko, Itálie, Skotsko a jejich podpora agroturistiky a venkovské turistiky a marketingová podpora jednotné značky na národní úrovni.

© Farma Menšík

V České republice můžeme jako příklad dobré praxe v oblasti agroturistiky uvést farmu Menšíkovi: Mají pěkné ubytování, které je součástí farmy, ale s dostatečným soukromím pro hosty i majitele. Nabízejí možnost prohlídky farmy, herní prvky pro děti z přírodních materiálů, pěkné okolí farmy, produkty z farmy a přístupný obchůdek s regionálními produkty. Mají také kvalitní webové stránky, profily na sociálních sítích, certifikaci BIO, Prázdniny na venkově a Originální produkt Beskydy, a spolupracují s regionálními i národními partnery (<https://www.farma-mensik.cz/>).

© Farma Menšík

2. Regulace a legislativa v České republice

2.1 Definice venkovské turistiky a agroturistiky

Agroturistická činnost jako samostatný druh podnikatelské činnosti není v České republice definována ani regulována. Vztahuje se na ni však legislativa, která je společná pro všechny poskytovatele ubytovacích a stravovacích služeb a dalších zážitkových aktivit, stejně tak jako zpracování produktů na farmě.

V České republice neexistuje jednotná definice agroturistiky jako formy cestovního ruchu. Pro potřeby cestovního ruchu se však zúčastněné strany, včetně Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva zemědělství při tvorbě dokumentu "Strategie rozvoje venkovského cestovního ruchu v ČR 2018 - 2025" shodly na její následující definici ("Vzhledem k tomu, že agroturistika představuje jednu z významných forem venkovského cestovního ruchu a je s ním často zaměňován, shodla se pracovní skupina i na znění a používání definice pro agroturistiku."):

Venkovský cestovní ruch představuje formu udržitelného cestovního ruchu, který je bezprostředně spjat s přírodou, krajinou, aktivním odpočinkem, relaxací, poznáním, tradicemi, folklorem a autentickou atmosférou venkova. Zahrnuje jak vícedenní pobyty s rekreačními aktivitami a s ubytováním v soukromí nebo v menších hromadných ubytovacích zařízeních, tak jednodenní rekreační aktivity na venkově.

Agroturistika je forma venkovského cestovního ruchu, kterou provozují zemědělské podnikatelé. Specifikem jsou turistické či rekreační pobyty na farmách (statcích, hospodářských usedlostech), kde dochází k bezprostřednímu kontaktu s přírodou a autentickou kulturou.

Z hlediska venkovského cestovního ruchu je venkovem každé prostředí, které nemá charakteristiky města nebo průmyslové oblasti.

2.2 Byrokracie

Míra byrokracie v České republice je dlouhodobě označována za problematický aspekt dalšího rozvoje společnosti a její prosperity. Za nejzávažnější důsledek nadměrné administrativní zátěže bývá obecně považován nežádoucí vliv na podnikání. Množství různých požadavků, které lze málokdy bezchybně a úplně splnit, vede ke korupci, k rezignaci vůči jejich naplňování nebo ke snahám je obcházet.

Legislativa týkající se venkovského cestovního ruchu, potažmo agroturistiky, se skládá z velkého množství právních předpisů, které se týkají jak oblasti cestovního ruchu, tak samotného zemědělství. Situaci navíc komplikuje rozdílný přístup úřadů a institucí k výkladu jednotlivých zákonů a k vymáhání jejich dodržování.

Výběr legislativy, která se týká ubytovacích služeb:

- Vyhláška o obecných technických požadavcích na využití území č. 501/2006 Sb.
- Stavební zákon č. 183/2006 Sb.
- Živnostenský zákon č. 455/1991 Sb.
- Zákon o daních z příjmů č. 586/1992 Sb.
- Zákon o evidenci tržeb 112/2016 Sb.
- Občanský zákoník č. 89/2012 Sb.
- Zákon o místních poplatcích č. 565/1990 Sb.
- Zákon o rozhlasových a televizních poplatcích č. 348/2005 Sb.
- Autorský zákon č. 121/2000 Sb.
- Zákon o pobytu cizinců na území České republiky č. 326/1999 Sb.
- Zákoník práce č. 262/2006 Sb.
- Zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a související předpisy č. 309/2006 Sb.
- Zákon o požární ochraně č. 133/1985 Sb.
- Vyhláška o požární prevenci č. 246/2001 Sb.
- Zákon o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000 Sb.
- Zákon o ochraně spotřebitele č. 634/1992 Sb.
- Obecné nařízení na ochranu osobních údajů (GDPR).

Výběr legislativy, která se týká pouze stravování, prodeje ze dvora a jídla obecně:

Kromě závazné evropské legislativy se problematice hygieny ve stravovacích zařízeních věnuje též související česká legislativa:

- Zákon o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000 Sb.
- Zákon o potravinách a tabákových výrobcích č. 110/1997 Sb.
- Vyhláška o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných č. 137/2004 Sb.
- Vyhláška MZ o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmů v platném znění č. 38/2001 Sb.
- Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.
- Zákon o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami č. 379/2005 Sb.

Prodej ze dvora je mimo jiné regulován následujícími předpisy:

- Veterinárním zákonem 166/1999 Sb.
- Vyhláškou o veterinárních a hygienických požadavcích na živočišné produkty, které nejsou upraveny přímo použitelnými předpisy Evropských společenství č. 289/2007 Sb.
- Vyhláškou o přizpůsobení veterinárních a hygienických požadavků pro některé potravinářské podniky, v nichž se zachází se živočišnými produkty č. 128/2009 Sb.

Prodeje balíčků služeb (zájezdů) se týká Zákon o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu č. 159/1999 Sb.

Pokud jde o právní předpisy a nařízení, je jich příliš mnoho a pravidla jsou často nejasná nebo jsou v rozporu. Vhodné by například bylo upravit právní předpisy týkající se farmářských potravin tak, aby bylo možné upéct pro hosty ovocný koláč ze sezónního ovoce nebo chleba, aniž by bylo nutné mít schválenou výrobu.

2.3 Požadavky

Aby mohli farmáři provozovat agroturistiku, musí splňovat určité požadavky týkající se hygieny, bezpečnosti a ubytování hostů a získat potřebná povolení od příslušných orgánů. Na národní i mezinárodní úrovni však chybí finanční prostředky na marketingovou podporu agroturistických zařízení. Ministerstvo pro místní rozvoj tvrdí, že agroturistika je čistě v kompetenci Ministerstva zemědělství, protože se týká zemědělství, zatímco Ministerstvo zemědělství tvrdí, že agroturistika je formou cestovního ruchu a že spadá do agendy Ministerstva pro místní rozvoj. Nikdy tedy nedošlo k řešení nebo dohodě mezi ministerstvy ohledně financování marketingové podpory agroturistiky jako formy cestovního ruchu.

Ministerstvo zemědělství ani Ministerstvo pro místní rozvoj nemají přehled o legislativě týkající se agroturistiky. V každém případě je legislativa nepřehledná, existuje obrovské množství různých předpisů a nařízení a často záleží na výkladu konkrétního úředníka na regionální úrovni. Agroturistika nabízí velké množství různých zážitkových aktivit, které jsou oblíbené a vyhledávané, ale často za hranicí tzv. dovoleného - např. svést hosty na traktor, ukázat jim provoz farmy, zavést je do stájí, upéct jim koláč na uvítanou, i když hostitelé nemají profesionálně vybavenou kuchyni. To, co je běžné na rodinných farmách v zahraničí, není v České republice legálně vůbec možné.

Marketingovým aktivitám agroturistických zařízení a zvyšování kvality služeb se věnuje od roku 1997 Svaz venkovské turistiky a agroturistiky, který spravuje značku Prázdniny na venkově. Tato profesní asociace je členem Asociace soukromého zemědělství ČR a úzce spolupracuje s agenturou CzechTourism a jejími krajskými koordinátory.

2.4 Hlavní překážky

Hlavními překážkami pro zahájení podnikání v agroturistice jsou v kontextu funkční rodinné farmy lidské zdroje a složitá legislativa. Mnoho oblíbených agroturistických aktivit (zvířata, výrobní zařízení, zabezpečení, potraviny na farmě) je legislativně velmi problematických. V případech, kdy chce někdo začít od nuly, je celá koncepce farmy a její propojení s agroturistikou velmi náročné. Podnikatelé nemají dostatečné farmářské znalosti a dovednosti poskytovatelů agroturistických služeb, marketingové znalosti apod. Problémem jsou pak také lidské zdroje, finance a legislativa.

Agroturistika je v České republice rostoucím a významným odvětvím. Přestože toto odvětví v posledních letech neustále roste, hostitelé a zúčastněné strany v agroturistice stále čelí několika výzvám. Jednou z klíčových výzev je nedostatek investic do infrastruktury, marketingu a důsledného a jasného legislativního ukotvení. Mnoho ubytovacích zařízení agroturistiky se například nachází ve venkovských oblastech a nemusí mít snadnou dopravní dostupnost, což může návštěvníkům ztěžovat jejich dosah. K tomu připadá i skutečnost, že mnozí hostitelé nemají potřebné marketingové dovednosti k účinné propagaci svého podnikání.

Další výzvou, které toto odvětví čelí, je rostoucí konkurence ze strany jiných forem cestovního ruchu. Zatímco agroturistika byla tradičně vnímána jako způsob, jak uniknout davům a užít si autentičtější zážitky, v současné době existuje mnoho dalších druhů cestovního ruchu, které nabízejí podobné zážitky.

2.5 Příležitosti

Navzdory výzvám existuje pro odvětví agroturistiky v České republice také několik příležitostí. Jednou z klíčových příležitostí je rostoucí poptávka po zážitkové turistice. Návštěvníci stále častěji vyhledávají jedinečné a autentické zážitky, které jim umožní propojit se s místní kulturou a komunitou. Agroturistika může tyto zážitky zprostředkovat tím, že návštěvníkům nabídne možnost ubytovat se u místních hostitelů, seznámit se s tradičními farmářskými postupy a ochutnat místní jídlo a nápoje.

Aby bylo možné využít těchto příležitostí a řešit výzvy, kterým toto odvětví čelí, je potřeba, aby zúčastněné strany v odvětví agroturistiky v České republice spolupracovaly. Na základě identifikace silných a slabých stránek odvětví a při vytváření strategií k jejich řešení je spolupráce mezi farmáři, podnikateli, veřejnými orgány a cestovními kancelářemi klíčová. Významnou roli mohou sehrát také výzkumné ústavy a univerzity, které mohou poskytovat školení a vzdělávací programy pro zlepšení dovedností a znalostí hostitelů v agroturistice.

© Svaz venkovské turistiky a agroturistiky, z. s.

3. Relevantní údaje o agroturistice v České republice

3.1 Hlavní údaje

Počet agroturistických zařízení závisí na tom, zda do agroturistiky počítáme pouze zařízení, kde je možné se ubytovat, nebo i ta, která nabízejí zážitky formou exkurzí, prohlídek s průvodcem, zážitkových programů, případně nákupů ve farmářském obchodě s občerstvením apod. Pokud budeme brát v úvahu pouze podniky agroturistiky, nejsou oficiálně monitorovány, ale odborný odhad se pohybuje mezi 600 - 1000.

Počet lůžek v ubytovacích zařízeních sleduje Český statistický úřad, ale nepracuje s malými ubytovateli, jako jsou např. soukromá ubytovací zařízení. Ani v rámci agroturistiky není počet lůžek samostatně sledován.

Profil hostů tvoří převážně rodiny s dětmi (zejména v hlavní sezóně). Mimo sezónu jsou to skupiny přátel, firemní a rodinné akce a oslavy, v případě specifických nabídek jako jsou jízda na koni, produkty z farmy, a také cílové skupiny s odpovídajícími zájmy a preferencemi. Ekonomické údaje se pro agroturistiku zvlášť nesledují. V poslední době není možné předvídat ani odhadovat trendy kvůli Covidu a inflaci. Změny v chování hostů již pozorujeme na základě způsobu rezervace dovolených, volných kapacit mimo sezónu apod.

Agroturistická dovolená musí nabízet kvalitní služby, které dnešní cestovatelé vyžadují, zejména kvalitní spánek a hygienická zařízení. Je také velmi důležité, aby byla agroturistice poskytnuta odpovídající marketingová podpora na regionální a národní úrovni a aby rovněž došlo ke snížení legislativní a byrokratické zátěže.

Digitalizace v agroturistickém sektoru je v současné době zcela nedostatečná. V České republice je však přístup k internetu obecně velmi dobrý. Samozřejmě existují místa, kde je signál horší, ale nejedná se o problém, který by výrazně ovlivnil rozvoj agroturistiky v regionech ČR.

Konkrétní data naleznete v tabulkách níže:

2. Nezemědělské činnosti (přímo související s podnikem)

Non-agricultural activities (directly related to the holding)

Zemědělství celkem

	Zemědělské subjekty <i>Agricultural holdings</i>
Zemědělské subjekty celkem	26 246
v tom:	
bez zemědělských činností	21 354
zabývající se zemědělskou činností	4 892
jednou	3 685
dvěma	944
třemi a více	263
Vybrané zemědělské činnosti	
Cestovní ruch, ubytování a ostatní rekreační činnosti	645
Rukodělná výroba	80
Zpracování zemědělských produktů	1 188
Výroba energie z obnovitelných zdrojů	451
Zpracování dřeva	295
Akvakultura	74
Smluvní práce	
zemědělské práce pro jiný podnik	1 681
jiné než zemědělské	1 092
Lesnictví	806
Ostatní	147

1

2. Jiné výdělečné činnosti (přímo související s podnikem)

Other gainful activities (directly related to the holding)

Zemědělství celkem

	Zemědělské subjekty <i>Agricultural holdings</i>
Zemědělské subjekty celkem	26 525
z toho:	
sledované subjekty ¹⁾	23 099
v tom:	
bez jiných výdělečných činností	19 757
zabývající se jinou výdělečnou činností	3 343
jednou	2 938
dvěma	350
třemi a více	55
Vybrané jiné výdělečné činnosti	
poskytování zdravotnických, sociálních a vzdělávacích služeb	39
cestovní ruch, ubytování a ostatní rekreační činnosti	351
rukodělná výroba	65
zpracování zemědělských produktů	365
výroba energie z obnovitelných zdrojů	152
zpracování dřeva	210
akvakultura	41
smluvní práce	
zemědělské práce pro jiný podnik	1 144
jiné než zemědělské	525
lesnictví	665
ostatní	260

¹⁾ Subjekty fyzických osob, ve kterých hospodář zastává zároveň funkci vedoucího podniku.

2

¹ Český statistický úřad: strukturální průzkum v zemědělství - 2013

² Český statistický úřad: strukturální průzkum v zemědělství - 2016

Podle údajů Českého statistického úřadu nabízelo v roce 2013 v České republice služby cestovního ruchu, ubytování a další rekreační činnosti 645 zemědělských podnikatelů, zatímco v roce 2016 jich bylo pouze 351. Jiné údaje o počtu zemědělských podnikatelů nabízejících cestovní ruch, ubytování a další rekreační činnosti nejsou v současné době k dispozici. Údaje o provozovnách nabízejících zážitkové služby v zemědělství (rekreační farmy) se rovněž nesledují. Důvodem "propadu" v údajích Českého statistického úřadu může být absence metodiky sledování agroturistických provozoven.

© Svaz venkovské turistiky a agroturistiky, z. s.

3.2 SWOT Analýza

SILNÉ STRÁNKY	SLABÉ STRÁNKY
Existence organizací na národní a regionální úrovni se zájmem o rozvoj agroturistiky v České republice.	Nedostatek statistických údajů týkajících se venkovského cestovního ruchu.
Dlouhodobá spolupráce subjektů zaměřených na rozvoj agroturistiky v ČR.	Chybějící statistická data pro agroturistiku.
Lidský potenciál (schopní, pracovití a nápadití lidé).	Nedostatek údajů pro sledování trendů v chování účastníků agroturistiky a venkovského cestovního ruchu v České republice.
Dostatečné pokrytí území rodinnými farmami s předpokladem pro rozvoj agroturistických služeb.	Nerovnoměrná kvalita agroturistických služeb.
Vysoká úroveň bezpečnosti v České republice.	Trh pokřivený dotacemi - očekávání poskytovatelů agroturistických služeb (bezplatný marketing, poradenství, vzdělání, certifikace atd.).
Dostatek venkovských oblastí s velmi příznivými předpoklady pro cestovní ruch.	Vysoká zátěž poskytovatelů služeb agroturistiky v důsledku velkého množství nepřehledné legislativy.
Malebná venkovská krajina.	Přetíženost některých turistických center na venkově.
Kvalitní životní prostředí.	Nedostupnost cílů venkovské turistiky/agroturistiky - většina cílů venkovského cestovního ruchu je dostupná pouze osobním automobilem.

Rozsáhlá síť značených turistických tras, cyklotras, existence vinařských stezek, jezdeckých stezek a běžeckých tras.	Nedostatek kvalifikovaného personálu.
Standardy kvality služeb venkovské turistiky, agroturistiky a zážitkové turistiky na venkově.	Mimo hlavní turistická centra je infrastruktura venkovského cestovního ruchu často nedostatečná.
Rozsáhlá silniční síť.	Neochota účastnit se školení a vzdělávání.
Systém certifikace regionálních potravin a produktů.	Chybějící model stabilního modelu vícezdrojového financování spolupráce organizací na rozvoji agroturistiky v České republice.
	Neefektivní a nedostatečný marketing agroturistiky, poskytovatelů služeb, turistických produktů apod.

PŘÍLEŽITOSTI	HROZBY
Rostoucí poptávka po zážitkové turistice.	Legislativní zátěž.
Turisty vyhledávané jedinečné a autentické zážitky.	Výzva v podobě nedostatečných znalostí.
Zájem o pobyt u místních obyvatel, poznávání tradičních zemědělských postupů a ochutnávka místních jídel a nápojů.	Nedostatek investic do infrastruktury.
Spolupráce mezi farmáři.	Rostoucí konkurence jiných forem cestovního ruchu.
Zlepšování dovedností a znalostí o agroturistice.	Inflace.
Lepší příjem pro farmáře.	Ekonomická a politická nejistota.
Zájem o ekoturistiku a udržitelnost.	

3.3 Vzdělávání

V České republice se často jedná o akademické vzdělání, které je v praxi jen těžko použitelné, pokud člověk nepotřebuje samostatně hledat řešení pro své agroturistické zařízení, jeho rozvoj nebo založení. Průběžně jsou nabízeny různé kurzy a semináře (prezenční i online), ale nejedná se o systematické vzdělávání. Například u ohlášených kurzů a jiných forem školení je často problém, že se účastníci přihlásí, ale nakonec se jich nezúčastní kvůli situaci na farmě (kolem zvířat, kontrol atd.). Pokud školení obsahuje více než jeden kurz, nikdy se zájemci nezúčastní všech. Školení není povinné a není zájem ukládat poskytovatelům agroturistiky další povinnosti. Nejúčinnější je poradenství pro jednotlivé žadatele.

Kvalita literatury o agroturistice v ČR je velmi slabá, nebo o ní nevíme. Lze však samozřejmě čerpat ze široké škály literatury o kvalitě služeb, marketingu, komunikaci, příkladech z praxe apod.

3.4 Shrnutí

Agroturistika je pro rozvoj venkova velmi důležitá, protože představuje pracovní příležitosti, péči o krajinu, rozvoj kreativity a přátelského chování, pracovní příležitosti na rodinných farmách i pro nezemědělce, tvorbu a zavádění nových zemědělských produktů na trh a možnost diverzifikace. Existuje však mnoho omezení a překážek, jako je legislativa, kapitál, lidské zdroje. Agroturistika není pro každého: rodinné farmy, i když jsou dobře organizované, omezují život stálých obyvatel a chod farmy. A ne každému to musí nutně vyhovovat, protože to znamená mít na svém dvoře po celou sezónu cizí lidi.

Odvětví agroturistiky v rámci České republiky by se mohlo zlepšit v následujících oblastech:

- Marketing na regionální a národní úrovni, například zapojení do národní značky Prázdniny na venkově.
- Kvalitní webové stránky jednotlivých zařízení.
- Nabídka a správa zážitkových služeb.
- Kvalita ubytovacích služeb.
- Pestřejší nabídka produktů a potravin z farem.

© Svaz venkovské turistiky a agroturistiky, z. s.

4. Zdroje

Zákon č. 252/1997 o podpoře rozvoje venkova, § 14(1)(j), k dispozici na:

<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1997-252>

CzechTourism. Cestovní příručka pro Českou republiku, k dispozici na:

<https://www.czechtourism.com/home/>

Strategie rozvoje venkovské turistiky v České republice 2018-2025, k dispozici na:

<https://www.svazvta.cz/homepage/26-03-19/strategie-rozvoje-venkovskeho-cestovniho-ruchu-v-cr-2018-2025>

Český statistický úřad (ČSÚ): strukturální průzkum v oblasti zemědělství - 2013, k dispozici na:

https://www.czso.cz/csu/czso/270151-14-n_2014-01

Český statistický úřad (ČSÚ): strukturální průzkum v oblasti zemědělství - 2016, k dispozici na:

<https://www.czso.cz/csu/czso/zemedelstvi-celkem>

Údaje na základě rozhovoru s paní Ing. Zdeňkou Noskovou, předsedkyní Svazu venkovské turistiky a agroturistiky, z. s. – SVTA): <https://www.svazvta.cz/>